

KLAGANDE

AreBe Group AB, 556710-4111
Solvagnsgatan 13
723 51 Västerås

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

Ombud: Magnus Schmauch

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2018-12-18, se bilaga 1

SAKEN

Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet

YRKANDEN M.M.

AreBe Group AB (bolaget) yrkar i första hand att det inte ska påföras någon sanktionsavgift och i andra hand att sanktionsavgiften ska sättas ned. Det anför bl.a. följande. Överträdelsen var ringa eftersom bolaget endast förvärvade aktier för ca 68 000 kr i en emission på över 10 miljoner kr. Det är uteslutet att någon har gjort vinst eller har tagit ekonomisk skada av bolagets misstag. Överträdelsen var ursäktlig eftersom bolagets företrädare gjorde vad han trodde att han skulle göra och försökte inte medvetet undanhålla att han hade köpt aktierna. Bolaget har gjort rättelse eftersom det utan dröjsmål korrigerade felet när det uppdagades, men det blev tyvärr fel första gången. Sanktionsavgiftens storlek är vidare oproportionerligt stor med hänsyn till bolagets finansiella ställning och att ingen har gjort någon vinst eller kostnadsbesparing på grund av företrädarens slarv. Dessutom har aktierna gått ner i värde sedan förvärvet.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås. Den anför bl.a. följande. Anmälan som inkom den 7 juli 2017 var så bristfällig att anmälningsskyldigheten inte har fullgjorts genom den. Den anmälan som inkom den 4 augusti 2017 var också bristfällig men godtagbar. Bristerna har istället beaktats vid fastställandet av sanktionsavgiftens storlek. Den fastställda avgiftens storlek är proportionerlig med hänsyn till omständigheterna i ärendet och att högsta tillåtna sanktionsavgift är ett belopp som den 2 juli 2014 motsvarade 1 miljon EUR.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Det är ostridigt i målet att bolaget vid den aktuella tidpunkten var närstående till en person i ledande ställning i Camanio Care AB (publ). Bolaget var därmed enligt artikel 19.1 första stycket a och tredje stycket samt artikel 19.8 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 596/2014 av den 16

april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG skyldig att anmäla varje transaktion i finansiella instrument kopplade till Camanio Care AB (publ) som genomfördes för dess egen räkning så snart som sådana transaktioner hade genomförts med ett belopp om sammanlagt 5 000 EUR under ett kalenderår. Av artikel 19.1 andra stycket marknadsmissbruksförordningen framgår att en sådan anmälan ska göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen har genomförts. Den aktuella transaktionen, som avsåg ett värde om 66 810 kr, genomfördes den 7 juni 2017 vilket innebär att anmälan skulle ha inkommit till Finansinspektionen senast den 12 juni 2017. Någon sådan anmälan inkom inte till myndigheten inom denna tid. Det har därmed enligt 5 kap. 2 § 5 och 3 § 6 lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) funnits grund för att ingripa mot bolaget genom att besluta om sanktionsavgift.

Förvaltningsrätten har därefter att ta ställning till om det finns skäl för att ändå avstå från ett ingripande.

Det finns enligt 5 kap. 17 § KompL möjlighet att avstå från ingripande bl.a. om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse eller om det annars finns särskilda skäl. Med rättelse avses t.ex. att ett företag som har upptäckt att det inte uppfyller gällande krav åtgärdar detta och på eget initiativ anmäler åsidosättandet till Finansinspektionen. Överträdelsen kan anses ursäktlig om det är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende. Med särskilda skäl avses t.ex. att dubbelprövningsförbudet hindrar ett nytt ingripande eller att det är en underårig som har överträtt marknadsmissbruksförordningen och det ter sig orimligt att besluta om en sanktion mot denne (prop. 2016/17:22 s. 391-392).

Av utredningen i målet framgår att det till Finansinspektionen har inkommit två anmälningar avseende den aktuella transaktionen. Av den anmälan som inkom den 7 juli 2017 framgår inte att det var bolaget som hade genomfört transaktionen utan att denna hade genomförts av insynspersonen. Anmälan uppfyllde därmed inte det krav som framgår av artikel 19.6 a i marknadsmissbruksförordningen. Fullständig och korrekt marknadsöppenhet är en förutsättning för aktörernas förtroende för marknaden samt är av vikt för Finansinspektionens möjlighet att övervaka marknaden (jfr skäl 58-59 i marknadsmissbruksförordningen). Den felaktiga uppgiften har enligt förvaltningsrättens bedömning utgjort ett betydande hinder för Finansinspektionen och marknads aktörer att erhålla en god genomlysning av den handel som personer med insynsställning och till dem närstående personer ägnar sig åt. Förvaltningsrätten bedömer därför att den felaktiga uppgiften utgör en sådan brist att bolaget genom anmälan inte kan anses ha uppfyllt sin anmälningsskyldighet (jfr Kammarrätten i Stockholms dom den 20 januari 2017 i mål nr 2632-16). Finansinspektionen har därför haft skäl för att inte lägga anmälan till grund för sin bedömning av överträdelsens svårhet och att istället göra bedömningen med utgångspunkt i den anmälan som inkom till myndigheten den 4 augusti 2017.

Förvaltningsrätten bedömer att överträdelsen, vid beaktande av transaktionens storlek och förseningens längd, inte kan anses ringa. Vad bolaget har anfört medför inte heller att det är uppenbart att överträdelsen har begåtts av förbiseende. Att bolaget har gjort en godtagbar anmälan efter påpekande från Finansinspektionen kan enligt förvaltningsrättens bedömning inte anses utgöra en befriande rättelse. Det har inte heller kommit fram särskilda skäl eller andra omständigheter som ger anledning att avstå från ett ingripande.

Slutligen har förvaltningsrätten att ta ställning till om det finns skäl att sätta ned den sanktionsavgift som Finansinspektionen har påfört bolaget.

Omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av storleken på sanktionsavgiften anges i 5 kap. 15, 16 och 18 §§ KompL. Av förarbetena framgår att uppräkningsen i bestämmelserna är exemplifierande och inte utgör hinder för att ta hänsyn till andra omständigheter än de som anges särskilt. En sammanvägd bedömning av de olika omständigheterna i det enskilda fallet ska göras (prop. 2016/17:22 s. 390).

Förvaltningsrätten konstaterar att Finansinspektionen har fastställt sanktionsavgiften till 21 250 kr i enlighet med myndighetens interna riktlinjer och schabloner (FI dnr 18-3401). Beräkningen är gjord genom att först beräkna ett grundbelopp om 17 000 kr med utgångspunkt i förseningens längd och transaktionsföremålets värde. En brist i anmälan som inkom till Finansinspektionen den 4 augusti 2018 avseende vilket finansiellt instrument som hade förvärvats av bolaget har beaktats som en försvårande omständighet och medfört ett påslag om 25 procent av grundbeloppet. Förvaltningsrätten anser att sanktionsavgiften är väl avvägd och proportionerlig samt att det som bolaget har anfört om bolagets finansiella ställning och i övrigt inte utgör skäl att sätta ned avgiften.

Sammanfattningsvis har det funnits grund för att besluta om sanktionsavgift och det saknas skäl för att avstå från ingripande eller sätta ned avgiften. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Anders Mellstrand

Rådman

Nämndemännen Håkan Fahlgren, Heikki Karumo och Karin Lundbeck har också deltagit i avgörandet.

Förvaltningsrättsnotarien Johan Landström har föredragit målet.